

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ!

در رابطه به محل عورت زن برای زن

(ترجمه)

پرسش

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته!

امیدوارم تا اندازه عورت زن برای زن را در پرتو دلیل شرعی به شکل کامل و واضح بیان دارید و هم‌چنان وجه استدلال کسانی که آن (محل عورت زن برای زن) را میان ناف و زانو می‌دانند و به همین ترتیب وجه استدلال کسانی که آن را همانند عورت زن برای محارم، محل زینت خوانده اند را نیز توضیح دهید.

پاسخ

وعلیکم السلام ورحمة الله وبرکاته!

در رابطه به محل عورت زن برای زن، دو دیدگاه فقهی با استدلال زیر وجود دارد:

یکم: بعضی از فقها بدین نظر اند که عورت زن برای زن همانند عورت مرد برای مرد، یعنی میان ناف و زانو می‌باشد.

دوم: عورت زن برای زن، تمام بدن به استثنای اعضای که عادتاً برای آرایش می‌باشد، مانند: سر، جای تاج، روی، جای سرمه، گردن و سینه، جای گردن بند، گوش، جای گوشواره، بازو، جای بازو بند، بند دست، جای دست‌بند، انگشتان، جای انگشتر، ساق‌پای، جای پای‌زیب و پای، جای حنا.

به غیر از جای‌هایی که زن معمولاً از آن‌ها برای زینت خودش استفاده می‌کند، بقیه بدن زن برای زن، همه عورت است؛ یعنی تنها میان ناف و زانو عورت نمی‌باشد. دلیل بر این مدعا قول الله متعال است که می‌فرماید:

﴿...وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۗ وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۗ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ ۗ﴾ (سوره نور آیه 31)

ترجمه: زینت و آرایش خود جز آن‌چه قهراً ظاهر می‌شود (بر بیگانه) آشکار نسازند و باید سینه و بر و دوش خود را به مقنعه بیوشانند و زینت و جمال خود را آشکار نسازند، جز برای شوهران خود یا پدران یا پدران شوهر یا پسران خود یا پسران شوهر یا برادران خود یا پسران برادران و پسران خواهران خود یا زنان خود (یعنی زنان مسلمه) یا کنیزان ملکی خویش یا مردان اتباع خانواده که رغبت به زنان ندارند یا اطفالی که هنوز بر عورت و محارم زنان آگاه نیستند (و از غیر این اشخاص مذکور احتجاب و احتراز کنند).

پس همه آنان می‌توانند موی، گردن، جای بازوبند، پای‌زیب، گردن‌بند و دیگر جای‌هایی که محل آرایش می‌باشند، ببینند؛ چون الله متعال می‌فرماید: ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ یعنی زینت و آرایش خود (جای آن‌ها را) ظاهر نسازند. هم‌چنان در آیه محارم در سوره نساء این موضوع تذکر یافته است؛ بناءً دیدن به جای‌های آرایش و زینت در میان زنان جایز بوده و دیگر قسمت‌هایی که محلی برای آرایش نیستند، برای آن‌ها عورت می‌باشد. نظر به دلیل، این قول نزد ما راجیح است و ما آن را قول راجیح گفتیم؛ چون بعضی‌ها عورت زن برای زن را مانند عورت مرد، میان ناف و زانو می‌دانند.

برادرتان عطاء بن خلیل أبو الرشته

13 رجب 1434 هـ.ق

23 می 2013 م

مترجم: عمر موحد